



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
Рев 13777/2025  
05.11.2025. године  
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Прошић, адвокат из ..., против туженог Града Лознице, кога заступа законски заступник Градско правобранилаштво у Лозници, Јавног предузећа за управљање, планирање и пројектовање „Лозница развој“ са седиштем у Лозници, чији је пуномоћник Дамјан Павлов, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 746/24 од 22.07.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 746/24 од 22.07.2025. године.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Лозници П 477/20 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате 40.000,00 динара са законском затезном каматом на износе које рачунати од 28.02.2024. године до исплате, док је од досуђеног износа 40.000,00 динара до траженог износа од 46.000,00 динара за исплатну накнаде нематеријалне штете, тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да на име трошкова парничног поступка тужиоцу солидарно исплате 283.265,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног а до траженог износа од 417.581,50 динара, захтев тужиоца одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев друготуженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 121.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 746/24 од 22.07.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници П 477/20 од 28.02.2024. године, у усвајајућем делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете, на име претрпљеног страха, солидарно исплате 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.02.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници П 477/20 од 28.02.2024. године

у обавезујућем делу става другог изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца да се обавезу тужени да му солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 283.265,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници П 477/20 од 28.02.2024. године, тако што је обавезан тужилац да друготуженом на име трошкова парничног поступка исплати 101.500,00 динара, док је преко досуђеног до укупно траженог износа 121.500,00 динара, захтев друготуженог одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом Граду Лозница на име трошкова парничног поступка исплати 128.250,00 динара, док је досуђеног до траженог износа од 135.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, захтев првотуженог одбијен. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да првотуженом на име трошкова парничног поступка исплати 27.000,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да друготуженом на име трошкова жалбеног поступка исплати 34.000,00 динара, док је преко досуђеног до траженог износа од 127.000,00 динара, захтев друготуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију из свих законом дозвољених разлога прописаних чланом 407. став 1. Закона о парничном поступку, на основу одредбе члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 12.06.2020. године, а вредност предмета спора је 46.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је, приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија  
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић